

LITEN HISTORIK

Den första upplagan av Fred Carlsson Memorial kördes 1983 i Björnkulla. Övningen, som vi kallade utflykt, för att inte ”störa” SVEMO var tänkt som en stockholmsk pendang till Karl Oskarssons Veteran Sixpencer Trial. Denna, som kördes, och fortfarande körs, på Kviberg var avsedd för ex-trialister som ville kränga på sig Barbourstället och leka ett par timmar i leran. Efteråt samlades man till en uppsluppen bankett, oftast på Säröhus – så att Karl hade nära hem... Startfälten upptog snart sagt alla kända namn och att vi hade mycket roligt behöver väl inte tilläggas. Dagen efter bjöds det på Sixpencer Trial där eliten gjorde upp om bucklorna och där vi gamlingar utgjorde en den trötta delen av publiken.

Nåväl, Svante Fischerström och jag kunde inte låta denna idé vara oemotsagd. Vi tog oss före att arrangera ett eget race dagen innan Tigers stortävling 1983 och fick ihop ett ganska digert startfält. Tigers nyligen bortgångne ordförande och eldsjäl Fred Carlssons minne hedrades med den äran, efter att vi vederbörligen rådgjort med familjen.

Pre 65 fanns ännu inte som begrepp utan maskinmaterialet var ytterst varierat. Sektionerna var naturligtvis av olika svårighetsgrad och alla körde hela banan utan pardon. Det var bara det att de startande som innehade gällande tävlingslicens fick sitt pricktal multiplicerat med $\pi = 3,14$. Ett grovt tillyxat försök till rättskipning, det medges, men ingen protesterade. Göteborgsveteranen Gösta ”Bad Luck” Andersson vann i elegant stil och vi hade som vanligt hjärtans roligt. Inte minst på banketten efteråt. Ett minne – Dag Wasén, ålderman i skrået, somnade vid desserten, trött efter dagens vedermödor och annat, väcktes brutalt med krav på tacktal. Han slog upp ögonen, reste sig eftertänksamt, höll ett bländande tal, satte sig igen och somnade direkt. Ett annat minne – lite mera pinsamt – var vårt försök att vara lustiga, som hade kunnat ta en ända med förskräckelse. Svante hade genom en bekant på Skatteverket kommit över ett antal av verkets tjänstekuvert. Dessa använde vi för en del av vårt utskick. Det var bara det att i några fall hade vederbörande bytt adress varpå inbjudan till vår tävling hamnade i returposten till Skatteverket ! Svante fick göra en gråtmild och ödmjuk avbön inför byråkratin och lova att ALDRIG göra så igen...

Bengt Östervall .